

umiddelbare Virkning, at alt den Margarine, som hindredes fra at føres ud af Landet, maatte forbruges herhjemme og altsaa vilde optræde som Konkurrent paa vort indenlandske Marked, hvorved den mulig kunde komme til at trykke Prisen paa Natursmør. Dette Hensyn er gjort gjældende. Jeg tilføjer det ganske vist ikke stor Betydning, fordi denne Konkurrence finder sin Løsning ad anden Veie, nemlig derved, at det da bliver Smørret, der udføres. Men der er et andet Hensyn, som utvivlsomt er af væsentlig Bægt, og det er, at vore Landbrugere i en maasse meget nærliggende Fremtid med Nødvendighed vilde blive henviste til at udføre en Del af deres Smør i Form af Margarine, og det vil man komme til at afskjære sig fra ved Forbud mod Udførselen. Jeg tror derfor, at det hverken er hensigtsmæssigt eller klogt at gjøre det. Dette Udførselsforbud vil jo imidlertid kunne gives paa Nar, og er der Noget, der kan ændres og rettes, vil man naturligvis forholdsvis lettere kunne rette denne Bestemmelse end andre, der gribe ind i Fabrikationen og Forbruget. Der er derfor gjort Forsøg paa at tilvejebringe en Overenskomst i Udvalget om at gennemføre Loven med en saadan Bestemmelse. Disse Forsøg paa at tilvejebringe Overensstemmelse ere til Dato ikke lykkedes, det er muligt, at de senere vilde kunne lykkes. Jeg har herved gennemgaaet de vigtigste Vædringsforslag og skal altsaa tillade mig at tilraade det høie Thing at stemme for Lovforslaget i den Form, det vil faae ved, at Flertallets Vædringsforslag vedtages.

Svar: Jeg tvivler ikke om, at ærede Medlemmer have talt og talt om igjen om denne Sag saa omhyggelig og nysgerrig, at det vil være ganske urimeligt for Nogen at bygge Noget paa, at man kan faae de Standpunkter forandrede, som ærede Medlemmer have indtaget. Der bliver næppe ved denne Behandling nogen stor Omvendelse i de Anskuelser, som ærede Medlemmer allerede have sat sig fast i. Jeg skal derfor ikke vende tilbage til den udførlige almindelige Behandling, vi havde, da denne Sag første Gang var for her. Jeg tror, vi allerede den Gang udtømte alle Argumenter for og imod, saa at det i Virkeligheden, hvis man vilde komme tilbage dertil, ikke nu vilde blive stort Andet end Gjentakelser. Jeg skal derfor ikke følge den ærede Ordfører paa hans lange Vædring gennem de almindelige Principer for og imod denne Sag. Der er kun et enkelt Punkt, jeg ikke kan undlade at berøre, fordi det har spillet saa stor Rolle ved alle vore

Forhandlinger. Det er Forholdet til Holland. Ærede Medlemmer vilde erindre, hvorledes det i Begyndelsen, da denne Sag kom op, og endnu i Hjør var et Hovedhjørspunkt, at man sagde om Kunstsmørret, at det var nødvendigt for vort Land; det var nødvendigt, fordi vort Landbrug, naar man tog Kunstsmørret bort, vilde gaa tilbage, det vilde da savne den Opfordring, som ligger i Konkurrencen, til at udvikle sig og stadig frembringe bedre og bedre Produkter. Det var et Hovedargument den Gang for Kunstsmørret. Nu ere vi komne til fra alle Sider at erkjende, at Holland staar betydelig under Danmark paa det engelske Marked og samtidig veed man, at det hollandske Kunstsmør spiller en ganske overordentlig Rolle. Den Gang forholdt den hollandske Kunstsmørudførsel sig til Udførsel af virkeligt Smør som 3 til 1. Nu er det jo blevet mange, mange Gange mere, og Holland har altsaa havt den Spore i en ganske overordentlig Grad, som ligger i Kunstsmørret, men ikke desto mindre er deres Smørpriser meget lavere end de danske. Naar man i Flertallets Forskriving søger Grunden dertil, ser man, at Flertallet, for at undgaa det Argument, vi Andre have søgt i Kunstsmørret, siger, at det hollandske Smør er saa ganske overordentlig daarligt i al Almindelighed. Men dersom det er Tilfældet, at det hollandske Smør er saa ganske overordentlig meget daarligere end det danske Smør, vilde de herved altsaa for Fremtiden befri os for den Spore, der ligger i Kunstsmørret; thi den har sandelig ikke hjulpet det hollandske Smør frem. Nu tror jeg imidlertid ikke, at det saaledes uden videre kan siges, at Grunden til, at det hollandske Smør er i lavere Pris er den, at dette Smør i Almindelighed er daarligt. Det er i alt Fald en Paastand, som der ikke foreligger Bevis for, og usandsynligt er det i alt Fald ikke, at det kan have paavirket de hollandske Priser, at man i Almindelighed mistænker det hollandske Smør, og det er der al Grund til, da den aldeles overveiende Part af det fra Holland udførte Smør er eftergjort og forfalsket. Men hele denne hollandske Statistik er, det vil jeg endnu til Slutning sive til, ganske sikkert meget upaalidelig. Efter hvad der oplyses fra alle Sider, kan man jo slet ikke regne med disse Noteringer af hollandsk Smør paa Londenmarkedet, idet det i Virkeligheden ikke en Gang er hollandsk Smør i Almindelighed, men kun Smør fra en enkelt Provinds, hvor Forholdet stiller sig saaledes, at der i den ingen Kunstsmørfabrikter er, saa at det er den Del af Holland, som er rent Land, der nu har den Stilling i England, som Holland aldrig har tabt, at